VÀNIA, GRETA I BAUDILI

L'AMISTAT QUE RESISTEIX LA SEQUERA

Hi havia una vegada una petita planta de raïm que es deia Vània.

La Vània va poder experimentar la seva primera pluja. Una gota curiosa va veure la Vània i va decidir apropar-s'hi

Algun dia creixeràs i seràs tan elegant com nosaltres, només has d'esperar!

La Greta va anar baixant pel tronc fins a les arrels, colant-se a poc a poc cap avall.

La Greta
va vestir la
Vània amb
gotetes
brillants,
com si
fossin
perles.

Els núvols
es van
tornar
grisos i la
Greta va
tornar!

El sol feia
que la Greta
no pogués
quedar-se
tant temps

Trobo tant a faltar la Greta... Sense ella no puc créixer ni vestir-me amb flors.

De l'estrès i
la tristesa,
les fulles de
la Vània
anaven
caient, una
rere l'altra.

La pluja no arribava i la Vània cada dia pensava més en la Greta.

Cada cop li
costava més
anar fins allà.

Era culpa del
canvi climàtic

De sobte, la Vània va notar un pessigolleig a les arrels. Ei, hi ha algú?

Amb les seves habilitats de teixidor, en Baudili va teixir una xarxa al voltant de les arrels de la Vània

Només de tenir-te aquí al meu costat ja em sento més tranquil·la!
Va dir la Vània

En Baudili va teixir una xarxa al voltant de les arrels perquè la Greta s'hi pogués quedar.

Va ploure! La Greta, la Vània i en Baudili van celebrar junts la millor collita de totes.

FI

Il·lustracions de
Clara Vernet